

200705888/1.

Datum uitspraak: 11 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/41837 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 19 juli 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 7 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juli 2007, verzonden op 23 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

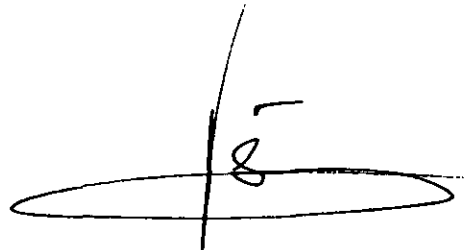
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 oktober 2007

309-540.

Verzonden: 11 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 41837

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 19 juli 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. W. Vrooman, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 19 februari 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 7 augustus 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 29 augustus 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 4 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M. Spapens, kantoorgenoot van eisers gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Hij is geboren in _____ provincie Noord-Irak. Vanaf 1989 heeft hij in _____ gewoond. Zijn vader had een hoge functie bij de Baath-partij en was werkzaam bij de inlichtingendienst Mukhabarat. Sedert de val van het regime van Saddam Hussein zat zijn vader ondergedoken. Eiser is daarna bij zijn zus in _____ gaan wonen. Op 6 december 2005 belde een vrouw hem op die zei dat ze getrouwd is met zijn vader. Deze vrouw

zaaknummer: AWB 06 / 41837

2

vertelde dat zijn vader op die dag was ontvoerd en dat eiser moest vluchten. Op 8 december 2005 is eiser gevlucht.

- 2.3 Verweerder heeft de aanvraag afgewezen om de navolgende redenen. Eiser heeft geen nationaliteits- en identiteitsdocumenten overgelegd. Hij heeft daarnaast tegenstrijdig verklaard omtrent de reden van het ontbreken van vorenbedoelde documenten. Het asielrelaas ontbeert positieve overtuigingskracht, omdat eiser zeer weinig kan vertellen over het werk van zijn vader. Daarnaast is zijn asielrelaas gebaseerd op vermoedens die niet aannemelijk zijn gemaakt en de verklaringen van zijn vader en een hem onbekende vrouw. Verder is van belang dat eiser vóór de gestelde ontvoering van zijn vader nooit problemen heeft ondervonden vanwege het werk van zijn vader. Het asielrelaas is daarom ongeloofwaardig. Er bestaat geen aanleiding eiser een verblijfsvergunning te verlenen.
- 2.4 Eiser heeft hiertegen het volgende aangevoerd. Hij heeft geen documenten meegenomen omdat hij zich in een acute vluchtsituatie bevond en er niet aan gedacht heeft documenten mee te nemen. Bovendien zou dat niet verstandig zijn geweest. Het ontbreken van documenten zou hem daarom niet tegengeworpen mogen worden. In beroep heeft eiser zijn identiteitskaart overgelegd. Ten aanzien van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen heeft eiser aangevoerd dat hij, mede gezien de explosieve situatie in Irak, gemeend heeft Irak te moeten verlaten toen hij hoorde dat zijn vader was ontvoerd. Van zijn vader had hij al gehoord dat hij gevaar liep. Van zijn zus heeft hij onlangs gehoord dat zijn vader gedood is en dat zijn lijk is gevonden. De vrees voor vervolging dan wel een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM en 3 Anti-Folterverdrag is dus reëel. Ten aanzien van de informatie over de functie van zijn vader stelt eiser dat het aannemelijk is dat iemand die bij de inlichtingendienst werkt, geen informatie aan zijn kinderen geeft. Dit geldt ook voor medewerkers van de Nederlandse Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst. Eiser heeft gesteld dat hij op grond van het categoriaal beschermingsbeleid inzake Centraal-Irak, zoals neergelegd in Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000 (WBV) 2007/9, in aanmerking zou moeten komen voor een verblijfsvergunning op grond van dit beleid. Op grond van deze WBV zou hij namelijk aangemerkt moeten worden als afkomstig uit Centraal-Irak. Daarnaast heeft eiser aangevoerd dat een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak geïndiceerd is.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.5 Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling:
- a. die verdragsvluchteling is;
 - b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
 - d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

zaaknummer: AWB 06/41837

3

- 2.6 Ingevolge artikel 31, eerste lid Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.7 Indien een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, Vw zich voordoet, dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan, bij gebreke waarvan het asielrelaas ongeloofwaardig geacht kan worden.
- 2.8 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten aan eiser kunnen tegenwerpen. Eiser heeft geen nationaliteits- of identiteitsdocument overgelegd hetgeen hem kan worden toegerekend. Het is zijn eigen verantwoordelijkheid om documenten mee te nemen. Van een acute vluchtsituatie is niet gebleken. Het overgelegde identiteitsdocument maakt dit niet anders, omdat dit document pas in beroep is overgelegd.
- 2.9 Het voorgaande betekent dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan, bij gebreke waarvan het asielrelaas ongeloofwaardig geacht kan worden.
- 2.10 Eiser heeft over het werk van zijn vader enkel verklaard dat zijn vader in Alkarada werkte. Aangezien eisers asielrelaas verband houdt met het werk van zijn vader mag, mede gezien de leeftijd van eiser, verwacht worden dat hij hierover meer zou kunnen verklaren. De omstandigheid dat zijn vader bij de inlichtingendienst zou hebben gewerkt leidt niet tot een ander oordeel. Ook als dat het geval zou zijn, had mogen worden aangenomen dat eiser meer zou kunnen vertellen over het werk van zijn vader, al zijn het niet de meest specifieke bijzonderheden. Eiser heeft ook zeer weinig kunnen verklaren over de reden voor het onderduiken en de ontvoering van zijn vader. Hij baseert zich hierbij slechts op een vermoeden, namelijk dat zijn vader vreesde voor de Sji'iten. Van concrete aanknopingspunten voor dit vermoeden is niet gebleken. Eisers vrees dat ook hij ontvoerd zal worden is eveneens gebaseerd op een vermoeden, welk vermoeden gebaseerd is op een telefoongesprek met een hem onbekende vrouw. Hiermee is de gegrondheid van deze vrees onvoldoende aannemelijk gemaakt. Eisers verklaring dat het lichaam van zijn vader inmiddels is gevonden werpt geen ander licht op de eerdere verklaringen van eiser. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid kunnen concluderen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en het asielrelaas daarom ongeloofwaardig mogen achten.
- 2.11 Eiser komt daardoor niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op de a-, b- of c-grond van artikel 29 Vw.
- 2.12 Ten aanzien van eisers beroep op de d-grond van artikel 29 Vw wordt het volgende overwogen.
- 2.13 Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser zijn stelling dat verweerder een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Noord-Irak zou moeten voeren,

zaaknummer: AWB 06 / 41837

4

onvoldoende onderbouwd. Ter zake het al dan niet voeren van een categoriaal beschermingsbeleid komt verweerder een ruime beoordelingsmarge toe. Bij zijn besluit geen categoriaal beschermingsbeleid te voeren heeft verweerder zich gebaseerd op het ambtsbericht inzake Irak van 4 juli 2005. Eisers verwijzing in beroep naar de brief van Amnesty International van 26 juni 2006, het Public Statement Amnesty Londen van 10 augustus 2006 en het rapport van de International Crisis Group van 27 februari 2006, leidt niet tot het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet kan afzien van het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Noord-Irak. De eerste twee stukken hebben betrekking op de situatie in Centraal-Irak. Het laatstgenoemde stuk heeft betrekking op sektarisch geweld in geheel Irak. Er is geen informatie ingebracht die het ambtsbericht in zodanig ander licht stelt dat dit geen grondslag meer zou kunnen bieden voor verweerders beslissing geen categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Noord-Irak te voeren.

- 2.14 Ten aanzien van eisers stelling dat hij op grond van het WBV 2007/9 zou moeten worden aangemerkt als afkomstig uit Centraal-Irak, wordt het volgende overwogen.
- 2.15 In paragraaf 5 van het WBV 2007/9 is neergelegd dat asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak, behoudens contra-indicaties, in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.
- 2.16 In paragraaf 6.5 van het WBV 2007/9 is ten aanzien van het onderscheid tussen Noord-Irak en Centraal-Irak het volgende neergelegd: *'Bij de behandeling van individuele asielaanvragen geldt dat Iraakse vreemdelingen die niet in Noord-Irak zijn geboren, worden aangemerkt als afkomstig uit Centraal-Irak. Voorts geldt, dat wanneer één der gezinsleden geboren is in Centraal-Irak, alle gezinsleden worden aangemerkt als afkomstig uit Centraal-Irak. Wel dient de gezinsband reeds voor de komst naar Nederland te hebben bestaan.'*
- 2.17 Eiser heeft tijdens het eerste gehoor verklaard dat hij in is geboren. Niet in geschil is dat ligt in het gebied dat door verweerder als Noord-Irak wordt aangemerkt. Verder heeft eiser verklaard dat zijn ouders en zuster in zijn geboren. Op grond van bovengenoemd beleid zou hij daarom als afkomstig uit Centraal-Irak moeten worden aangemerkt. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat dit deel van het beleid ziet op de situatie dan het gezinslid dat in Centraal-Irak is geboren, eveneens in Nederland verblijft, hetgeen zou blijken uit de laatste zin zoals weergegeven in de vorige rechtsoverweging. Het beleid is vastgesteld om te voorkomen dat een gezin uit elkaar wordt gehaald omdat alleen het gezinslid dat in Centraal-Irak is geboren, in het bezit gesteld zou worden van een verblijfsvergunning. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder op grond van zijn beleid kunnen concluderen dat eiser niet als afkomstig uit Centraal-Irak aangemerkt dient te worden. Verweerders beleid is op dit punt - anders dan ter zitting door eiser aangevoerd - niet voor meer dan één uitleg vatbaar.
- 2.18 Eiser komt dus ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.
- 2.19 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.20 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 41837

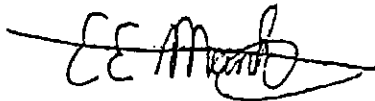
5

3. Beslissing

De rechtbank;

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.W.S. de Groot, rechter, en op 19 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. E.E. Manhoef, griffier.

afschrift verzonden op:

Coll.

23 JULI 2007

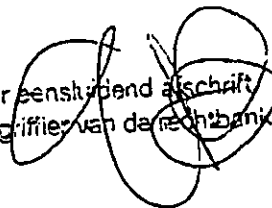

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensklündig afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per fax: 070-3651380

Amsterdam, 17 augustus 2007

Betreft : / Raad van State
Ons kenmerk : 00602235/WW/ww
Uw kenmerk : IND nr. 0602.19.0003 / V nr.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR. 200705888-1	
AAN: ✓	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Woudwijk verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/ 41837, d.d. 19 juli 2007, verzonden op 23 juli 2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 2.8 en 2.9 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

Appellant wil aangaande het identiteitsdocument opmerken dat hij niet in staat was eerder zijn identiteitsdocument te overleggen. Hij kon eerst geen contact krijgen met zijn zus, zoals uitgelegd in de zienswijze. Hiermee is onvoldoende rekening gehouden. Het identiteitsdocument is bovendien een nadere onderbouwing van een reeds eerder ingediende kopie met vertaling. De rechtbank heeft daarom onterecht overwogen dat het overgelegde identiteitsdocument het oordeel niet anders maakt omdat dit pas in beroep is overgelegd. Ten onrechte is dan ook overwogen dat verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten aan appellant heeft kunnen tegenwerpen. Ten onrechte is dan ook overwogen dat een positieve overtuigingskracht dient uit te gaan van het asielrelaas.

Grief II

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 2.10 en 2.11 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Ten onrechte wordt overwogen dat appellant zich slechts baseert op vermoedens als het gaat om de vrees dat hij ook ontvoerd zal worden. Appellant had tevens gehoord van zijn vader dat hij gevaar liep. Hij heeft het dus niet alleen gebaseerd op een telefoongesprek met een hem onbekende vrouw. Daarnaast blijkt uit zijn relaas dat zijn vader een hoge functie had bij de Baath-partij en was werkzaam bij de inlichtingendienst Mukhabarat. Onterecht wordt door de rechtbank overwogen dat had mogen worden aangenomen dat appellant meer zou kunnen vertellen over het werk van zijn vader. In de zienswijze is reeds verwezen naar informatie van de Nederlandse Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst. De rechtbank heeft de argumenten ten aanzien van zijn vrees onvoldoende laten meewegen.

Grief III

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 2.17 en 2.18 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat verweerder op grond van haar beleid heeft kunnen concluderen dat appellant niet als afkomstig uit Centraal-Irak aangemerkt dient te worden. In het beleid staat dat wanneer één der gezinsleden geboren is in Centraal-Irak, alle gezinsleden worden aangemerkt als afkomstig uit Centraal-Irak. Dat er daarna staat dat de gezinsband reeds voor de komst naar Nederland dient te hebben bestaan, betekent niet dat het gezinsleden eveneens in Nederland dienen te verblijven. Dit staat immers niet in het beleid. Als dit wel zo uitgelegd wordt door verweerder is hier bovendien sprake van kennelijk onredelijk beleid. Hij heeft met zijn familie in [] gewoond vanaf zijn vijfde jaar. Bovendien was [] toen hij daar werd geboren centraal Irak. Het is dan ook een illusie dat appellant zou terug kunnen keren naar [] Hij heeft geen familie daar en spreekt de taal niet. Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook overwogen dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw.

Grief V

Appellante kan zich niet verenigen met de overweging 2.18 van de uitspraak.

Gronden waarop appellante zich met voorgaande niet kan verenigen:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat het beroep ongegrond zal worden verklaard. Hierbij verwijst appellant naar hetgeen hiervoor is overwogen.

De aangevoerde grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Staatssecretaris te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. M. Woudwijk

cc. GCPV